TAŞOVA
tasova.gen.tr GAZETESİ

DÜNYANIN BÜTÜN ÇİÇEKLERİ….

Yazan: **Hasan Öztürk** - 1 Aralık 2011

Yalancı güneşin beni ısıtmak için var gücüyle uğraşmasına rağmen buz gibi soğuk dağ havasında rüzgârın suratıma tokat gibi çarpmasına bile aldırış etmeden yaşama gayreti içerisindeyim..

Yüzüm buz kesmişti. Ormanlar içinde soğuk bir dereydim sanki….Olsun gene de mutluyum buralarda…

Geçen hafta 24 Kasım Öğretmenler Günü için bir davetiye göndermiş Taşova Milli Eğitim Yetkilileri.. Fakat ne yazık ki gitmek nasip olmadı.

Zaten çiçeklerimi yüz üstü bırakıp gitmeyi hiç düşünmedim bile…

O gün Ceyhun Atıf Kansu’nun “DÜNYANIN BÜTÜN ÇİÇEKLERİNİ İSTİYORUM” adlı şiirini okuduk. Emine, Ercan, Samiye, Saliha, ve Yusuf gibi gözyaşlarıma eşlik eden çocuklarımı görünce çok etkilenmiştim..

Böyle bir duygu birliği aslında çok hoşuma gitmişti.. Çocukları da kendime benzeteceğim diye içimde bir korku oluşmuştu.

Onların sulugözlü ve çok duygusal yetişmelerini pek istemiyordum. Hayata karşı daha güçlü ve mücadeleci bir şekilde yetişmelerini hedefliyordum…

Buralarda öğretmenlik yapmak garip bir duygudur zaten….

Hele de 5 sınıf bir arada öğrenci okutmak çok zevkli bir uğraş..

Bütün sınıflara aynı anda yetişmediğim için sırasıyla tüm sınıfların dersini verip, onlara bir şeyler öğretmenin hazzını yaşamak ise bambaşka bir duygu…

Bu seneki 5 sınıflarım harika.. Konuları bitirip 6 sınıf konularına bile değinmek istiyorum. Çünkü onlar bunu hakediyor..

YİBO'ya gittiklerinde mahçup olmalarını istemiyordum..

Onlarda bu çalışma azmi olduğu müddetçe buralarda boş durmak olmazdı..

Sabah okula geldiğimizde sıcacık bir sınıf ve pırıl pırıl öğrencilerle birlikte güne başlamanın verdiği sevinçle derse başlamanın hazzını kaç kişi tatmıştır?

Bir tane öğretmeni vardır bu çocukların.. Tek umutları sizsinizdir. Bu güveni boşa çıkarmak onlara karşı haksızlık olurdu.

Teneffüs sonrası aniden sobamız söndüğünde hemence Mustafa ile birlikte baltayı alıp kolları sıvayıp bahçedeki odunları Altar'ın oğlu Baltazar edasıyla parçalayıp sınıfa getirdiğimizde, çocukların sinsi gülüşlerine bile sinirlenmeden bu işi zevk alarak yapıyordum…..Alışmıştım artık bu türlü yaşam tarzına… Süslenmek püslenmek bize göre değil.. İnsan göründüğü gibi olmalı. Çünkü burada herşey doğal. Yapmacıklık bize göre değil..

Yoklukla boğuşmalarına rağmen mutlu olmayı beceren çocuklarla birlikte bazan Pollyannacılık bile oynuyorduk..

Sorun çıkarmaktan ziyade köyün şartlarına uygun olarak sorunlarımıza çözüm yollarını bulmada bile artık iyice işinin ehli olmuştuk..

Boyumuzu aşan konularda ise; Kaymakamımız İbrahim Halil Şıvgan, Belediye Başkanımız Özgür Özdemir, Milli Eğitim Müdürümüz Ali Rıza Atasoy, Özel İdare Müdürü Muzaffer Saykal ve YİBO müdürü Ahmet Akçe gibi yetkililerimiz dışında, benim özel dostlarım ve arkadaşlarım hızır gibi imdadımıza yetişiyorlardı..

Naci Konyar ağabeyin, Kadir Torun'un, Türk Hava Kurumu sorumlusu Süleyman Güngör'ün, Kitap Kafe sorumlusu Mustafa Uykun'un ve hele de uzaklardan çok uzaklardan Körfezden Erdem Torun ve Mehmet Kaçar gibi iki dostumun bu dönem için okulumuza gönderdiği eğitim materyallari için nasıl teşekkür edeceğimi inanın ki bilemiyorum…

Güzeldir hayat aslında güzel bakmayı becerebilirsen ……

Önemli olan ufacık şeylerle de olsa mutlu olmayı becerebilmektir. Bu karmaşık duyguların beni sarıp sarmaladığı bir anda, her zamanki gibi yine akşam karanlığı çöktü mor renkli dağlara……

Karanlıkla birlikte birde hüzün çöker ya insanın yüreğine… Bu günün en duygusal anıdır işte…..

Dışarıda beni bekleyen köpeğime yemeğini verdikten sonra dalıyorum içeriye…

Şimdi sobayı yakma vakti.. Üstünde tek dostum demlik çızırdamak için sabırsızlık içinde beni bekliyor.

Konuşmayan soğuk duvarları bile ısıtan sadık dostum sobamla birlikte geceye merhaba demeye hazırdım artık..

Nihayet cıgaramın dumanına eşlik eden ince belli çay bardağını elime alıp, sessizliği protesto edercesine bağıra bağıra bir türkü patlatıyorum….

-Ölüm varsa bu dünya da zulüm var….

-Atma garip anam beni dağlar ardına….

-Kimseler yanmasın anam yansın derdime…

Yorum Ekle

Hasan Öztürk

X